

2020 m. liepos 27 d. pareikštas ieškinys byloje Europos Komisija / Portugalijos Respublika**(Byla C-345/20)**

(2020/C 329/09)

Proceso kalba: portugalų

Šalys

Ieškovė: Europos Komisija, atstovaujama W. Mölls ir C. Vrignon

Atsakovė: Portugalijos Respublika

Ieškovės reikalavimai

Komisija Teisingumo Teismo prašo:

- pripažinti, kad Portugalijos Respublika, savo nacionalinio elektroninio registro neprijungusi prie naujos versijos Europos kelių transporto įmonių registru (ERRU), neįvykdė įsipareigojimų pagal 2016 m. balandžio 1 d. Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) 2016/480, kuriuo nustatomos bendrosios nacionalinių elektroninių kelių transporto įmonių registrų sujungimo taisyklės ir panaikinamas Reglamentas (ES) Nr. 1213/2010⁽¹⁾, 3 ir 4 straipsnius.
- priteisti iš Portugalijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Valstybės narės, kurioms tenka Reglamento (ES) 2016/480 3 straipsnio 1 pastraipoje numatyta prievolė nacionalinius elektroninius registrus prijungti prie naujos versijos ERRU šiame reglamente nustatyta tvarka ir pagal jame nustatytus techninius reikalavimus, turėjo tai padaryti ne vėliau kaip iki 2019 m. sausio 30 d.

⁽¹⁾ OL L 87, 2016, p. 4.

2020 m. liepos 30 d. Corte costituzionale (Italija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje O.D., R.I.H.V., B.O., F.G., M.K.F.B., E.S., N.P., S.E.A. / Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)**(Byla C-350/20)**

(2020/C 329/10)

Proceso kalba: italų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas*Corte costituzionale***Šalys pagrindinėje byloje**

Kasatoriai: O.D., R.I.H.V., B.O., F.G., M.K.F.B., E.S., N.P., S.E.A.

Kita kasacinio proceso šalis: Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)

Prejudicinis klausimas

Ar 2000 m. gruodžio 7 d. Nicoje paskelbtos ir 2007 m. gruodžio 12 d. Strasbūre patikslintos Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 34 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad, remiantis 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 883/2004 ⁽¹⁾ dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo 3 straipsnio 1 dalies b ir j punktais, kaip nurodyta 2011 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2011/98/ES ⁽²⁾ dėl vienos prašymų išduoti vieną leidimą pateikimo procedūros 12 straipsnio 1 dalies e punkte, į jo taikymo sritį patenka vaiko gimimo ir motinystės išmokos, ir, jei taip, ar Sąjungos teisė turi būti aiškinama taip, kad pagal ją draudžiamos nacionalinės teisės nuostatos, pagal kurias užsieniečiams, turintiems vieną minėtoje direktyvoje nurodytą leidimą, nesuteikiamos minėtos išmokos, tačiau jos suteikiamos užsieniečiams, turintiems ilgalaikio gyventojų leidimą gyventi ES?

⁽¹⁾ OL L 166, 2004, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 5 t., p. 72.

⁽²⁾ 2011 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/98/ES dėl vienos prašymų išduoti vieną leidimą trečiųjų šalių piliečiams gyventi ir dirbti valstybės narės teritorijoje pateikimo procedūros ir dėl valstybėje narėje teisėtai gyvenančių trečiųjų šalių darbuotojų bendrų teisių (OL L 343, 2011, p. 1).

2020 m. rugpjūčio 7 d. *Agrochem-Maks d.o.o.* pateiktas apeliacinis skundas dėl 2020 m. gegužės 28 d. Bendrojo Teismo (ketvirtoji kolegija) priimto sprendimo byloje T-574/18, *Agrochem-Maks / Komisija*

(Byla C-374/20 P)

(2020/C 329/11)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Apeliantė: Agrochem-Maks d.o.o., atstovaujama advokatų S. Pappas ir A. Pappas

Kitos proceso šalys: Europos Komisija, Švedijos Karalystė

Apeliantės reikalavimai

Apeliantė Teisingumo Teismo prašo:

- panaikinti skundžiamą sprendimą;
- grąžinti bylą nagrinėti Bendrajam Teismui;
- nurodyti Komisijai padengti savo ir apeliantės bylinėjimosi išlaidas, susijusias su šia byla.

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Bendrasis Teismas klaidingai aiškino ir taikė procedūros reikalavimus dėl prašymo pateikti papildomą informaciją, vykstant veiklosios medžiagos patvirtinimo galiojimo pratęsimo procedūrai.

Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai nusprendė, jog argumentą (susijusį su septyniais iki galo neišnagrinėtais aspektais), kad EFSA ir valstybės narės pranešėjos vertinimas skiriasi, todėl būtinas išsamus nagrinėjimas šiuo klausimu, reikia atmesti kaip nepagrįstą, kiek jis susijęs su ketvirtu aspektu, ir nereikšmingą, kiek tai susiję su kitais aspektais.

Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, nes, kai vertino apeliantės teisėtus lūkesčius, atsižvelgė ne į visus reikšmingus elementus.